

forslaget. Det kan jeg ikke anerkende. Jeg mener, at de Bestemmelser, der er foreslaaet om Kommunalbestyrelsens Ret til at give Sygehjælp, er bedre end de, der indeholdtes i Lovforslaget til at begynde med.

Jeg skal erkende overfor det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at det er urigtigt, hvis jeg har sagt, at det var 12 Kr. pr. Maaned. Nej, det er 12 Kr. pr. Point i Pristallet, altsaa 11 Gange 12 eller 132, stigende eller faldende med 12 Kr. hver Gang Dyrtidstillaget til Tjenestemændene stiger eller falder med 54 Kr. Det er Meningen med vort Forslag med Hensyn til Dyrtidstillaget.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte om, at vi ikke kunde „unde“ de gamle den Understøttelse, de har i Øjeblikket — det var under en Omtale af, at det er gaaet ud af Lovforslaget, at den Understøttelse, de gamle i Øjeblikket har, kan bibeholdes, hvis Kommunalbestyrelsen mener det rigtigt. Det ærede Medlem udtalte, at man ikke kunde „unde“ dem det. Jeg vil gerne afvise denne Udtalelse. Jeg tror, at der ikke er noget Medlem i denne Sal, som ikke ud fra sine Følelser kunde „unde“ de gamle den Understøttelse og „unde“ dem en meget rigelig Understøttelse. Men naar vi her staar overfor en Lovgivning af denne Art, bliver der ikke Tale om, hvad man kan „unde“ dem, men om, hvad der er forsvarligt at byde dem i ren Understøttelse, hvad man skal byde dem, for at de kan leve under forsvarlige Forhold, og det mener jeg, man byder dem gennem de foreslaaede Ændringer. Jeg mener, der i disse indeholdes Satser, som vil være forsvarlige i den kommende Tid, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han mener, man i Vejle kan blive staaende ved de Understøttelser, man er oppe paa i Øjeblikket. Jeg ved vel, at Vejle ikke er blandt de Kommuner, der er kommet allerhøjest op med Skatteprocenten, men den er dog oppe paa 11,5 pCt., og det er saa stor en Skatteprocent, at man maa tænke paa, om man kan beholde sine Udgifter oppe paa samme Niveau i den kommende Tid, eller om der ikke vil være Grund til at tage Reb i Sejlene ogsaa paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen talte for et Øjeblik siden om, at han ikke vilde gaa med til at hæve Aldersgrænsen fra det 60de til det 65de Aar. Der er allerede gjort opmærksom paa, at Forholdet ingenlunde er det, at man efter Alderdomsunderstøttelsesloven, saaledes som den praktiseres, har Ret til Alderdomsunder-

støttelse fra 60-Aars Alderen. Det maa man vel bemærke sig. Nej, man ansøger Kommunen, og Kommunen skønner da, om vedkommende er saaledes stillet, at han skal have Understøttelse. Men hvis Lovforslaget gennemføres, som det foreligger, indføres der en Ret for vedkommende fra 65-Aars Alderen, saafremt hans Formue og Indtægt er under de i Lovforslaget fastsatte Grænser, og det er noget ganske andet. Jeg mener som den højtærede Indenrigsminister, at man ikke i al Almindelighed kan sige, at Folks Erhvervsevne er helt opbrugt ved 60-Aars Alderen. Den kan være det i enkelte Tilfælde, og for disse enkelte Tilfælde er der fastsat Undtagelsesbestemmelser.

Derefter omtalte det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen Kommunernes økonomiske Stilling og mente, at man under Hensyn til den ikke kunde gennemføre Lovforslaget. Der er her noget, som jeg knap forstaar. Paa den ene Side vil det ærede Medlem stemme imod, hvad ogsaa det ærede Medlem anerkender er en Besparelse, og paa den anden Side vil han ikke gaa med, fordi Forslaget vil volde Kommunerne stærkt forøgede Udgifter. Det forstaar jeg ikke rigtig. Men jeg vil gerne sige i al Almindelighed angaaende Kommunernes økonomiske Stilling og denne Lovs sociale Virkning, at her er Spørgsmaalet dette, om vi vedblivende skal sige til de gamle, ligesom vi nu gør det under Alderdomsunderstøttelsesloven: I maa først spise op, hvad I har, alt sammen, Formue og det hele, og der er heller ingen Grund til at være særlig flittige, for det faar I ikke noget for — eller om vi skal sige til dem: Hvis I vil spare til jeres gamle Dage, skabe jer en Formue og blive ved at arbejde, saaledes at denne Formue besvares, saa giver vi jer en Præmie derfor. Hvis vi gør det sidste, vil de bevare Formuen, og den vil ved deres Bortgang komme u i Produktionen, ud til deres efterladte. Det er et Princip, som jeg mener, det er værd at ofre noget for. Ved de foreliggende Ændringsforslag er vi efter min Mening kommet til, hvad det er økonomisk muligt for Kommunerne at bære, og jeg vil derfor slutte med varmt at anbefale Lovforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag, samtidig med at jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

N. C. Jensen: Der er ingen, der er i Tvivl om, at man ikke efter Alderdomsunderstøttelsesloven har en Ret ved 60 Aars Alde-